The direct and immediate connection is clear only between याव-देनं पृच्छामि and नीलक्षण्ड ममेक्किण्डा &c., unless we suppose that the King owing to fatigue or to the distressed state of his mind remains silent all the time that somebody repeats the Prakrit verses, and then all of a sudden resumes his soliloguy by addressing the peacock by नीलकण्ड &c.

P. 111 A. 11. 7-13.—Ranganâtha: अनन्तरे खुरक इति | खुरको नृत्यविशेष: | तदुक्तम् | प्रथमं जरिरागसंयुतं यद्भुतमध्येन लयेन यत्प्रयुक्तम् | प्रतितालयुतं च नर्तनं तत्खुरकाख्यं मुनये शिवेन दत्तम् | लघुद्भैतद्वयं यत्र प्रातितालः प्रकीर्तित
इति ॥ खुरकाख्यो गेयविशेषो वा । आह च भरतः | पूर्वपूर्वक्षिरत्यागे योन्यो वर्णचयः
स चेत् उत्तरोत्तरसंवादौ खुरकः परिकीर्तित इति । गजान्यापदेशेन पुनः स्वावस्थामाह |
विकाद्यार &c. • • • • • • ॥ अम्बरमानेनेत्युगळक्षणे तृतीया | आतिविशाल इत्यर्थः |

The Vidyadharakanana here spoken of must be some part so called of the forest where the King is roaming.

Ranganatha has the following on the tautology in परहुआ and पर्शु ;- परभृते परपृष्टे इत्यर्थपीनस्त्तयं वक्तस्नमत्त्वान्न दोषावहम् ।

Ranganâtha who reads वळन्तिकया for चळिकया says: वळन्तिका रागिविशेष: | तथा च संगीतरत्नाकरे | वळन्तिका तदुपाङ्गं स्याद्रिहीनामंद्रदेवता (sic! स्याद्विहीनामेन्द्रदेवता?) | संन्यासांश्रग्रहे (?) शृक्तारे शार्क्तिणोदितेति ||

P. 112 A. 1. 2.—वामकेन. Ranganatha: वामकं पार्श्वस्थितवस्थानलोकने संस्थानविशेष: | यदुक्तम् | धुतेन शिरसा यत्तु पार्श्वन वालितेन वा तद्वामकं वै करणं पार्श्वस्थावलोकने इति |

P. 113A. II. 2-7.—विभाग &c. Ranganatha : द्विपान्यापदेशेन सादु:खा-

ककुभेन षदुपभङ्गा इति । ककुभाख्यरागेण । उक्तं च भरतेन । मध्यमा पञ्चमीधैवत्युद्धवः ककुभो भवेत् । धांश्रग्रहः पञ्चमान्तो धैवतादिकमूच्छेनः । प्रसन्नमध्यारोहिभ्यो
करूणे यमदैवतः । गेयः शरीरदीति (१) । उपभङ्गा भवच्छेदाः । उन्मादातिशयवशात्युनस्तमेवार्थमाह । विभक्तिरणी &c. •••••• ॥ विच्छोइभभो इति वियुक्ते देशो ॥

Mark how abrupt is the introduction of the Prakrit verses विभाग &c. after यावदन गच्छामि । परिक्रम्य। In fact the Prakrit additions appear here, so far as the context goes, quite out of